

påkrævet at stille erhvervslivet over for et krav om en sådan bruttoopgørelse af anskaffelsespriser og totalafskrivninger for maskiner og inventar. Både skattemæssigt og regnskabsmæssigt har man nu i en årrække anvendt en saldoafskrivningsmetode for disse aktiver — og en tilbagevenden på dette punkt til en opgørelse på grundlag af de oprindelige anskaffelsespriser ville føles som et tilbageskridt og uden større praktisk nytte for den ikke specielt regnskabskyndige aktionær eller kreditor. Det bemærkes, at man i lighed med, hvad der bestemmes i fondsbørsbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 2, kun foreskriver oplysning om de samlede af- og nedskrivninger, hvis dette er muligt. Der sigtes herved til tilfælde, hvor f. eks. en fast ejendom igennem meget lang tid har været ejet af selskabet, og hvor denne oplysning vil være umulig eller uforholdsmæssig bekostelig at fremskaffe.

Nr. 10 er omtalt i bemærkningerne foran om forslaget hovedpunkter i tilslutning til vurderingsforskrifterne i §§ 99 og 100.

Bestemmelsen har til formål at give en bedre baggrund for bedømmelsen af, om der er foretaget ændringer i vurderingen af aktiverne ved dannelse eller især opløsning af hemmelige reserver, som har påvirket årsresultatet i væsentlig grad. Under de nordiske drøftelser stillede de deltagende revisorer forslag om vidtgående krav om en beløbsmæssig angivelse af sådanne ændringer, navnlig vedrørende lagerreserver o. lign. Disse blev ikke fulgt i de nordiske udvalgs udkast. Der var almindelig enighed i samtlige udvalg om, at det bør være tilladt i almindelige vendinger at redegøre for de her omhandlede ændringer i vurderingen og for deres betydning for årsresultatet. Uanset de af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer anførte vægtige argumenter for en åben redegørelse for de af bestemmelsen omfattede oplysninger, må det erkendes, at tiden næppe er moden til at gå videre end foreslået i de nordiske udkast, og at det af konkurrencemæssige hensyn kan være betænkeligt, at man fra et enkelt lands side stiller vidtgående oplysningskrav.

Nr. 13 er motiveret med, at afskrivninger på varelagre o. l. skattemæssigt ikke behøver at svare til de i det officielle regnskab foretagne afskrivninger. På denne baggrund har man foreslået, at det i en note til regnskabet skal oplyses, om der ved vurderingen af aktiver er opstået et sådant skjult skatteforhold. En tilsvarende regel er ikke optaget i de andre nordiske udkast.

Til § 106.

(Udkast 1964 § 80 og bemærkningerne hertil s. 183, jfr. s. 170).

Stk. 1 er nu bragt i overensstemmelse med de øvrige nordiske udkast, og præciserer, at kun særlige omstændigheder kan motivere, at de pågældende oplysninger undtagelsesvis udelades. Det danske udkast i betænkningen 1969 var på dette punkt mindre vidtgående.

I betænkningen 1969 foresloges af hensyn til de erfaringsmæssigt foreliggende muligheder for misbrug at stille krav om, at årsberetningen i selskaber, der er deltagere i et ansvarligt selskab med hele sin kapital, skal være bilagt et eksemplar af interessentskabets seneste årsregnskab. Denne danske særregel er imidlertid anset for overflødig ved siden af den almindelige regel om årsberetningen i § 106, stk. 1, og notebestemmelsen i § 105, nr. 1, jfr. også § 173, stk. 1 og 2. — Det bemærkes endvidere, at bestemmelserne i 1969-betænkningens § 106, stk. 2, nu behandles i § 104, stk. 1.

Stk. 2 kræver i modsætning til betænkningen 1969 § 106, stk. 3, at oplysning om udbetalte lønninger m. v. skal opgives som en særskilt sum, dels for selskabets ledelse, dels for arbejdstagere, jfr. den tilsvarende forskrift i de nordiske og finske udkast.

Stk. 3. I overensstemmelse med de andre nordiske udkast har man foreslået, at bestyrelsens forslag med hensyn til anvendelsen af overskuddet eller dækningen af tab skal fremgå af årsberetningen og ikke kun indirekte af status og resultatopgørelsen.

Stk. 4 kræver, at der i årsberetningen for et moderselskab på enkelte afgørende punkter skal gives generalforsamlingen oplysninger om det økonomiske resultat af koncernens virksomhed på grundlag af koncernregnskabet. På grund af § 108, 3. pkt., har reglen ikke længere samme interesse for offentligheden som i betænkningen 1969, men af informationsmæssige grunde synes det rigtigt også at give disse få hovedtal i moderselskabets årsberetning.

Til § 107.

(Udkast 1964 § 81 og bemærkningerne hertil s. 183).

Koncernregnskabet skal normalt opstilles som en egentlig koncernbalance, men under særlige omstændigheder kan regnskabet dog opstilles i form af en mere summarisk koncernredegørelse. De særlige forhold, der kan motivere, at man vælger en koncernredegørelse, kan f. eks. være, at de enkelte koncernselskabers regnskaber efter karakteren af de pågældende selskabers virksomhed er så inkommensurable, at en koncernbalance ville give et misvisende billede af koncernens økonomiske stilling.

Stk. 2 og 3. Fælles for de alternative regnskabsformer er kravet om, at de skal udvise årets netto-